

[Agerschou]

Jeg vil starte med at omtale de elendige vilkår, folketingets kommunaludvalg har haft under arbejdet med dette lovforslag. F.eks. er hele udvalgsarbejdet foregået i løbet af en weekend. Det har betydet, at en lang række spørgsmål ikke har kunnet besvares fyldestgørende, fordi kommunerne, som bekendt for mange i denne sal, holder lukket i week-enden.

Det har også forhindret de fleste kommuner i at henvende sig til udvalget med synspunkter og oplysninger. Det er naturligvis helt uacceptabelt. Det vil vi råde delvis bod på ved at bede om, at lovforslaget bliver sendt tilbage til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Med i billedet af de elendige arbejdsvilkår hører, at 62 af de spørgsmål, der blev stillet i udvalget i forsøg på at opklare flest mulige af de konsekvenser, lovforslagets gennemførelse kan få, ikke blev besvaret, inden kommunaludvalget afgav sin betænkning.

Der er stillet en række ændringsforslag, heraf dem fra indenrigsministeren, som skulle være et led i regeringens såkaldte indrømmelser til de radikale. De radikale har fået fritaget bl.a. miljøinvesteringer for den statsafgift, kommunerne ellers skal erlægge for deres bygge- og anlægsprojekter i 1986.

Men desværre har der været en kortslutning hos de radikale, som betyder, at de har glemt kommunernes driftsudgifter på miljøområdet. Den beklagelige forglemmelse vil SF og VS gerne hjælpe de radikale med at rette op på. Derfor har vi uden for betænkningen stillet ændringsforslag, der betyder, at miljøområdet stillet undtages i den beregning af kommunernes realvækst fra 1984 til 1986, som vil afgøre, hvor meget kommunerne skal af med i 1987, hvis de i almindelighed ikke har gjort, hvad indenrigsministeren nu beordrer dem til.

For en kommune er der jo ikke meget ved ikke at skulle af med statsafgift til f.eks. et rensningsanlæg, hvis man så ikke har mulighed for at drive rensningsanlægget på grund af frygt for ministerens efterfølgende økonomiske straffeaktion på driftsbudgetterne.

Vi har også stillet et ændringsforslag, der betyder, at bygge- og anlægsaktiviteter, der vedrører boliger, værksteder o. lign. beregnet for personer med psykiske og fysiske handicap, bliver fritaget for den særlige statsafgift på investeringer. Vi synes, det er specielt

ondskabsfuldt, at man risikerer en forsinkelse af f.eks. boprojekter, der er beregnet for de mennesker, der i øjeblikket bor på store centralinstitutioner under vilkår, der i årevis har været helt uacceptable. Økonomisk vil det ikke betyde noget særligt at undtage den slags projekter, men for de mennesker, vi tænker på, vil det komme til at betyde meget.

De radikale har også fået indenrigsministeren til at stille ændringsforslag, der betyder, at anlægsudgifter, for hvilke der er indgået bindende kontrakt, friholdes for statsafgiften. Til gengæld er alle andre igangværende anlægsprojekter nu pludselig røget med ind under 20 pct.-afgiften. Det drejer sig både om anlægsarbejder, der udføres af kommunens egne folk, og anlægsarbejder, der udføres af private virksomheder, uden at der foreligger en kontrakt af juridisk bindende karakter. Alt i alt kan vi godt regne med, at kommunerne kommer af med stort set det samme beløb som ved det oprindelige forslag.

Det har vist sig, at indrømmelserne til de radikale er et figenblad, der er så lille, at det ikke dækker, og det er som bekendt skamløst.

Konsekvenserne af lovforslagets gennemførelse med ændringsforslagene vil være en lang række absurditeter for de enkelte kommuner. Vi har nævnt en del af dem i vort betækningsbidrag, og flere vil komme til, når svarene på de spørgsmål, der stadig væk for nogles vedkommende ligger i ministeriet, kommer frem.

Hvis lovforslaget gennemføres, vil indenrigsministerens mangeårige angreb på det kommunale selvstyre være ved at være tilendebragt. For fremtiden må enhver kommunalbestyrelse, ethvert kommunalbestyrelsesmedlem, tage økonomiske beslutninger med indenrigsministerens ånde i nakken. Enhver efter indenrigsministerens opfattelse forkert beslutning i en kommunalbestyrelse vil betyde, at kommunen senere bliver økonomisk straffet.

SF vil opfordre enhver kommune til dels aktivt at modvirke indgrebene, dels aktivt at modvirke andre beslutninger, som indenrigsministeren måtte finde på at foretage. Det vil SF bidrage til både i folketinget, i amter og i kommuner.

Ole Vig Jensen (RV):